

Driemaandelijks Tijdschrift
Periodiciteit Juli, Aug en September
Uitgifte: Juli 2018

Gisteren, vandaag, morgen altijd Para-Commando

A.N.P.C.V. Regionale Leuven

Each man an emperor

Foto's van Jacques Grauls, Johnny Willems, Filip Thiebaut, Chris Vandeput.

Aangesloten bij het Verbond van Belgische en
Buitenlandse Journalisten der periodieke Pers
Erkende Beroepsvereniging

Verantwoordelijke uitgever:

Chris Vandeput
Bergenstraat, 58
3020 - Herent

Para-Commando Vriendenkring Regionale Leuven

1. Bestuur:

Erevoorzitter	Chris VANDEPUT Bergenstraat, 58 3020 – HERENT Gsm: 0476676285	e-mail: vandeputchris@gmail.com
Voorzitter:	Roger ROBERT Biezebeenden, 6 3272 - Scherpenheuvel Tel: 013/777230 - GSM: 0475582532	e-mail: esr@skynet.be
Secretaris:	Jos AERTS Gijzelaarsstraat, 32 3000 – LEUVEN Gsm: 0498838043	e-mail: jozef.aerts1@pandora.be
Penningmeester:	Dominique DE GEEST Franz Schollaertstraat, 2 3010 – KESSEL-LO (Leuven) Gsm: 0499315652	e-mail: dompimarleen@hotmail.com
Logistiek:	Johan Van Herzele A.Wouterstraat, 33 3012 - Wilsele Gsm: 0476/739823	e-mail: johanvanherzele@hotmail.com
Schoot verantwoordelijke: POC Heverlee Veiligheid	Johnny Willems Vijfbunderstraat, 6 3001 – Leuven Gsm: 0476/483281	e-mail: willejohn@hotmail.com
Marssectie:	Herman Bruers Wittevrouwestraat, 74 3020 – Herent Gsm: 0493/198435	e-mail: bruersherman@gmail.com
Rédactie:	Chris VANDEPUT Bergenstraat, 58 3020 - Herent Gsm: 0476676285	e-mail: vandeputchris@gmail.com
Sociale activiteiten:	zie secretaris	
Webmaster:	<u>DRINGEND GEZOCHT</u>	
Vaandeldrager 1:	Filip Thiebaut Eversestraat, 128 1932 – Zaventem Gsm: 0474723233	e-mail: filip.thiebaut@hotmail.com
Vaandeldrager 2:	Jos AERTS Gijzelaarsstraat, 32 3000 – LEUVEN Gsm: 0498838043	e-mail: jozef.aerts1@pandora.be

2. Inhoud

1. Bestuur	2
2. Inhoud	3
3. Woord van de voorzitter	4
4. Activiteiten	5
4.1. Voorbije activiteiten	5
4.1.1. Maandelijkse schietbeurt	5
4.1.2. S.A.S. & S.O.E.-herdenking	5
4.1.3. Einde WO II	9
4.1.4. Herdenking operatie 'Red Bean' Kolwezi te Oostende	10
4.1.5. Herdenking Kolwezi, Ops 'Red Bean'	18
4.1.6. American Overseas Memorial Day	20
4.1.7. Menen Herdenking openen Sluizen	26
4.1.8. BBQ Reg Leuven	27
4.1.9. Bevelsoverdracht bij het TrgC Para.	27
4.1.10 Bevelsoverdracht bij het 3 ^{de} Bn Parachutisten	29
4.1.11. Bezoek aan London en Deelname aan de Aiborn Forces Day	33
4.2. Toekomstige activiteiten.	
4.2.1. Door de regionale Leuven.	43
4.2.1.1. Mosselvestijn	44
4.2.1.2. Red & Black Dragon Mars	43
4.2.2. Door andere regionalen	
4.2.2.1. B.B.Q. door de Reg.Brabant	45
4.2.2.2. Plaine Sapin	45
4.2.3. Door de nationale	
4.2.3.1. Sprongdagen	45
4.2.3.2. Klimdagen	45
5. Boetiek	47
6; Privacy	49

Belangrijk

De wekelijkse bijeenkomsten gaan door iedere donderdag om 20.00 uur in het "Pakenhof" (naast de kerk) Pakenstraat, 83 te Heverlee.

Onze maandelijkse bestuursvergaderingen, gaan door in het Kwartier Cdt De Hemptinne te Heverlee (Blok B Lokaal 2/47)

Om 13.00 !!!!. Mogelijkheid tot het nemen van een maaltijd 12.00u.

Lidgelden 2018: Para-Commando's oudgediende en beroeps: 20 €

Cadetten: 7,50 €

Sympathisanten: 30 €

De lidgelden kunnen gestort worden op rekening: BE28 0010 8937 9920
van Para-Commando Vriendenkring Leuven

3. Woord van de voorzitter.

Beste Para-Commando's, Sympathisanten en Vrienden,

We hebben niet op ons zitvlak blijven zitten, integendeel, we hebben de laatste tijd nogal wat kilometers afgereden.

De herdenking SAS–SOE te Kortrijk in aanwezigheid van burgemeester Van Quickelborne die in zijn toespraak de zelfopoffering van deze jonge mensen in hun strijd voor onze vrijheid waardeerde. Onze vriend Johan was bij deze plechtigheid onze vaandeldrager (bedankt Johan!). Na de plechtigheid werd iedereen uitgenodigd voor een receptie op het Stadhuis,

Op 12 mei was de 8ste editie van de “Red Bean” herdenking met de mars in Oostende en onze trouwe “marcheerders” waren aanwezig, Lieve en Jos zijn vaste deelnemers aan deze herdenkingsmars.

18 mei “Memorial Day” en herdenking Operatie “Red Bean” Kolwezi te Schaffen. Door het drukke programma werd besloten om een Memorial Day te organiseren waar zowel de Korea Veteranen als de operatie Red Bean zouden worden herdacht. Bij de ceremonie was de Ambassadeur van Zuid-Korea aanwezig en de vertegenwoordiger van de Koning

De 16 juni was de herdenkingsplechtigheid van het “Openen v/d Sluizen“ in Menen. Ons vaandel was ook aanwezig, bedankt Jos.

Op 23 juni was onze jaarlijkse BBQ, iedereen die aanwezig was, was tevreden over de kwaliteit van het eten, er waren minder deelnemers dan normaal.

In MLD was op 24 juni “Opendeurdag”, daar heb ik een aantal van jullie mogen ontmoeten. We zijn samen iets gaan drinken en eten, en hebben bij deze gelegenheid de “tijd van toen” boven gehaald.

De 27 juni werd in Schaffen een bevelsovername gehouden, Majoor P.Onckelinx werd opgevolgd door Majoor Erwin Van Der Heyden. (Meer lezen hierover in ons tijdschrift)

Op 29 juni in Tienen bij de 3de Bn Para, was er ook een bevelsoverdracht, Luitenant-kolonel SBH Peter Defrancq nam het bevel over van Luitenant-kolonel SBH Cedric Billiet (zie tijdschrift).

De 4 juli was onze jaarlijkse verplaatsing naar de UK. Het eerste deel van het programma was een bezoek aan London en het tweede deel werd zoals elke jaar onze reis naar Portsmouth. We hebben 2 nachten in London geloged in het hotel “Victoria Service Club” zeer goede keuken en service om U tegen te zeggen. Na het bezoek aan de belangrijkste gebouwen en monumenten hebben we dit jaar ook een bezoek gebracht aan het oorlogsschip, HMS Belfast op de Thames, Oxford Street, Piccadilly Circus, Cover Garden enz. De metro van London heeft geen geheimen meer voor ons. Na London zijn we naar Portsmouth vertrokken voor de jaarlijkse Airborn Forces Day met onze Para vrienden van Portsmouth (meer in ons tijdschrift)

Zo beste vrienden u heeft kunnen lezen dat onze vereniging zeer actief is. Ik wil hier alle deelnemers aan onze activiteiten van harte bedanken. Wie van jullie wenst deel te nemen aan één of aan meerdere van onze activiteiten is altijd welkom.

Who Dares Wins, United We Conquer, Never Surrender.

Roger ROBERT (Rob)
Voorzitter ANPCV Leuven

4. Activiteiten.

4.1 Voorbije activiteiten.

4.1.1. Maandelijkse schietbeurten.

De eerste maandag van de maanden juni en juli werd er weer duchtig geschoten op de schietstand te Machelen.

Standen gesloten van 21 juli tem 16 augustus 2018

Onze eerstvolgende afspraak is 03 September 2018.

Niet vergeten: In orde zijn met de Belgische wetgeving.

4.1.2. Herdenking S.A.S. - S.O.E.

Dh. VanQuickelborne, burgemeester van Kortrijk,
GenMaj De Vogelaere, Kol Descheemaeker CO .Rgt,
Dr Kol P. Van Neste Vz ANPCV

Bij het begin van de Tweede Wereldoorlog ontvluchtten talrijke jonge Kortrijkse studenten hun vaderland en ontsnapten aan de Duitse bezetter waarna zij na maanden van omzwervingen, ontberingen en zelfs gevangenschap op het Europese vaste land, zij zich konden aansluiten bij de Belgische strijdkrachten in Engeland.

Een grote groep onder hen, Roger Carrette, Raymond Holvoet, Jean Melsens, Florian Masquelier, Henri Nieuwenhuysse, Louis De Coene en Etienne Bataille sloten zich aan bij de First Belgian Parachute Company, later in 1944 omgevormd tot het 'Belgian S.A.S Squadron' Special Air Service waarvan de actuele erfgenamen en traditiehouders de Belgian Special Forces Group (SF Gr) zijn.

Drie onder hen werden gearachuteerd achter de linies en werden ingezet bij extreem gevaarlijke opdrachten in bezet gebied. Na de invasie in Frankrijk verrichten zij er in bezet gebied

spionage en sabotagedaden. Later waren de Belgische S.A.S de eerste geallieerde militairen die in 1944 voet zetten op de door de Duitsers bezette Belgische bodem en mee strijden in de slag van de Ardennen in december 1944.

Na de bevrijding van België sloten zich nog jonge Kortrijkse studenten aan zijnde; Marcel Carrette, die de plaats in nam van zijn inmiddels gesneuvelde neef Roger Carrette, Gustaaf Coucke en Maurice Guillemeyn. Zij namen deel aan operatie Larkswood in 1945 en waren de bevrijders van Noord Oost Holland waarna zij doorstootten tot in Duitsland.

Anderen jonge Kortrijkzaans zoals Jacques Piquart, Alfons Delmaire, de 'drie musketiers' met Robert Deprez, André Schaepdrijver en Marcel Becquart sloten zich aan bij het S.O.E, Special Operation Executive, of gearachuteerde agenten. Deze jongens kregen een korte parachutisten opleiding en werden als burgers ingezet en gearachuteerd in bezet gebied als steun aan de plaatselijke verzetsorganisaties. Zij

hadden eveneens een opleiding tot marconist en hun opdracht bestond erin inlichtingen over de activiteiten en getalsterkte van de vijand te verzamelen en door te seinen naar hun hoofdkwartier in Engeland. Daarnaast waren zij ook zeer actief in sabotagedaden tegen de bezetter. De stad Kortrijk en omgeving heeft een bijzondere tragische bijdrage geleverd aan de Belgische Parachutisten gedurende de Tweede Wereldoorlog. Acht van deze jonge Kortrijkse studenten hebben de strijd tegen het nazisme met hun nog zo jonge leven bekocht. Roger Carrette en Raymond Holvoet, twee jonge Kortrijkse studenten, waren beiden actief lid van de sluikers BVA-BAT of België voor alles. Toen zij vernamen dat de Duitse Gestapo hen op het spoor was ontvluchtten zij samen met Jean Lammertijn en Henri

HAROL® van der MEERSCH **ramen, deuren, rolluiken en sectionale poorten**

Rillaarseweg 134 3390-Tielt-Winge
Tel, Fax 016502686
<http://www.van-der-meersch.be/contact>

Nieuwenhuysse op 13 februari 1941 de ouderlijke woning richting Frankrijk. Na maandenlange omzwervingen en de risicovolle overtocht over de Franse Pyreneeën werden zij opgepakt door de Spaanse Guardia Civile en opgesloten in het gevangenenkamp van Miranda de Ebro waar zij zijn gevlucht en via Gibraltar eind maart 1942 in Engeland aankwamen. Zij nemen dienst bij de Belgische strijdkrachten en sluiten zich aan bij de First Belgian Parachute Company later Belgian SAS Squadron. SAS Roger Carrette geboren te Kortrijk op 29 juni 1922 werd ingedeeld bij de eerste SAS-operatie. Na de invasie door de geallieerden in Frankrijk kreeg Roger opdracht deel te nemen met zijn squad aan de operatie Shakespeare. Op 31 Juli 1944 werd Roger gearachuteerd ten zuiden van Le Chartre sur le Loir in bezet gebied. Gedurende een verkenningsopdracht op 8 augustus 1944 kwam Roger Carrette plots oog in oog te staan met de vijand. Roger verwittigde zijn squad maar bij het daaropvolgend vuurgevecht met de vijand werd hij dodelijk getroffen. Roger Carrette redde zijn strijdmakkers van een gewisse Duitse aanval en streed heldhaftig tot de laatste kogel.

SAS Raymond Holvoet werd geboren te Kortrijk op 20 januari 1924. Hij verrichte vanaf februari 1943 drie uiterst gevaarlijke operaties in bezet gebied België, Frankrijk en Nederland. Na de mislukte slag bij Arnhem werd Raymond boven het Nederlands bezet gebied gedropt. Zijn taak was zoveel mogelijk geallieerde parachutisten naar bevrijd Holland over te brengen. Hij werd vermoedelijk verraden en terwijl hij aan het seinen was werd hij op 27 oktober 1944 opgepakt door de Duitsers. Hij vluchtte maar werd getroffen door een vijandelijke kogel in de dij. Na maandenlange mishandelingen en folteringen werd Raymond Holvoet op 10 april 1945 door de Duitse SS gefusilleerd in Hattem nabij Zwolle aan de oever van de IJssel stroom. Hij was amper 21 jaar.

Zijn lijk spoelde een tiental dagen later aan in Wilsum. Zijn laatste woorden werden opgetekend door de gevangenisdokter “Als ge de rode mutsen met be vleugeld zwaardkenteken ziet, zeg hen dat ik nooit heb gefaald en breng hen mijn laatste groet”. In de dagorde te velde van zijn bevelhebber Majoor Blondeel staat vermeld “Hem hebben verscheidene honderden geallieerde soldaten van de 6th Airborne divisie hun leven te danken”.

SAS Jean Melsens, geboren te Kortrijk 23 januari 1922 vluchtte samen met zijn vriend Jacques Piquart op 18 mei 1941 via Frankrijk naar Engeland. Jean Melsens nam eerst deel aan de operatie Shakespeaere in bezet Frankrijk. Begin september 1944 werd hij ingezet in de operatie Calliban ter bevrijding van Belgisch Limburg. Hij werd gearachuteerd in bezet gebied in de omgeving van Peer-Meeuwen. Nadat zijn bevelvoerende officier sneuvelde kreeg Jean Melsens het bevel over zijn squad. Op 10 september botste hij met zijn manschappen op een Duitse artillerie-eenheid die aanstalten maakte om Peer-Meeuwen onder vuur te nemen. Jean Melsens hield heldhaftig stand en vuurde al zijn munitie op terwijl zijn manschappen zich in veiligheid konden stellen. Zijn zelfopoffering koste hem zijn leven. Zijn lijk werd s’anderendaags aangetroffen doorzeefd door vijandelijk vuur. Hij redde de burgers van de gemeenten Peer en Meeuwen van een zware artilleriebeschieting en stelde zijn manschappen ongedeerd in veiligheid.

Zijn vriend SOE Jacques Picquart geboren te Heule op 8 augustus 1921, werd ingedeeld bij de SOE. April 1942 bood hij zich aan voor de operatie ‘Mulle.’ Op 30

april 1942 werd hij gedropt boven Lessen. Blijkbaar was de Duitse vijand op de hoogte van hun komst en bij het daaropvolgend vuurgevecht sneuvelde Jacques Picquart.

SAS Etienne Bataille was afkomstig van Wevelgem maar was eveneens studiegenoot aan het St.-Jozefinstituut te Kortrijk. Hij vluchtte eveneens begin 1941 naar Engeland en bood zich aan bij de First Belgian Parachute Company. Gedurende zijn opleiding als parachutist stortte hij neer met zijn vliegtuig in Whittington Engeland en overleed op 20-jarige leeftijd.

Robert Deprez en André Schaepdrijver vluchtten op 13 juli 1942 samen met hun Harelbeeksestadsgenoot Marcel Becquart. Hun codenaam was 'De drie musketiers.' Toen zij in juni 1943 veilig aankwamen in Engeland zond de Britse BBC een radiobericht om "De drie musketiers zijn goed aangekomen" zij boden zich aan bij de S.O.E. Slechts een van hen zou de oorlog overleven.

SOE Robert Deprez werd op 30 maart 1944 ingezet bij operatie Troilus en zou als verbindingsman optreden tussen het Belgisch verzet in de streek van Ronse en het hoofdkwartier in Engeland. Hun vliegtuig werd boven de Westerschelde getroffen door vijandelijk geschut en stortte neer in de Westerschelde. Alle manschappen onder wie Robert Deprez sneuvelen en werden als vermist opgegeven.

SOE André Schaepdrijver werd ingezet in operatie Publius en werd gearachuteerd nabij Spa. André Schaepdrijver werd op 17 augustus 1944 aangehouden door de Gestapo terwijl hij aan het seinen was naar Londen. Hij werd weggevoerd naar het concentratiekamp van Mauthausen alwaar hij op 1 februari 1945 door zijn beulen werd onthoofd. Op

de dagorde van 15 mei 1946 staat vermeld "Hij was, toen hij aangehouden werd, een voorbeeld van waardigheid en moed voor de vijand. Tot op het laatste wilde hij zijn land dienen, hij heeft nooit gefaald".

SOE Alfons Delmaire was eveneens lid van de Britse SOE. Hij werd gedropt boven Spa alwaar hij terstond gevangengenomen werd door de Duitse bezetter. Hij werd weggevoerd naar het concentratiekamp van Wolfenbuttel alwaar hij door zijn Duitse beulen onthoofd werd op 30 maart 1944.

Para-Commando Romain Derveaux.
Romain Derveaux werd geboren te Bellegem op 27 september 1940 en vervulde zijn legerdienst als vrijwilliger bij het Regiment Para-Commando. Hij werd ingedeeld in het 1° Bataljon Parachutisten en werd in 1960 naar Belgisch Congo gestuurd in 'humanitaire opdracht.' Hij werd door een kogel getroffen en bezweek aan zijn verwondingen te Kamina op 3 augustus 1960.

Het is dankzij mensen zoals deze gesneuvelde jongens dat wij heden de vrede en democratie kennen en een waardig leven kunnen leiden.

Info Raymond Holvoet

4.1.3. 8 Mei Herdenking "Einde WO II".

Foto's Defensie

Aan het Graf van de Onbekende Soldaat in Brussel vond de jaarlijkse plechtigheid plaats om het einde van WO II te herdenken. Exact 73 jaar geleden, op 8 mei 1945, kwam de Tweede Wereldoorlog ten einde. In aanwezigheid van ambassadeurs, ministers en oud-strijders werd dat herdacht. Er waren deze keer ook zo'n 160 leerlingen uit het secundair

onderwijs bij.

Meestal wordt de overwinning op 8 mei gevierd omdat Duitsland op 8 mei 1945 officieel capituleerde, waardoor in Europa een einde kwam aan de Tweede Wereldoorlog.

In Nederland vierde men die dag al op 5 mei omdat het Duitse leger in Nederland op 5 mei capituleerde.

In de voormalige Oostbloklanden wordt 9 mei als de Dag van de

Gerarda

Uit Sympathie

Overwinning aangehouden omdat Duitsland tegenover de Sovjetunie een dag later capituleerde. Met de capitulatie van Duitsland was de Tweede Wereldoorlog in Europa afgelopen, maar ...

Het definitieve einde van de Tweede Wereldoorlog kwam echter pas ruim drie maanden later, op 15 augustus 1945, toen uiteindelijk ook Japan als laatst overgebleven asmogendheid de strijd staakte, nadat de geallieerden hadden bedreigd met meer atombommen na die op Hiroshima en Nagasaki. De formele capitulatie van Japan vond plaats op 2 september 1945.

4.1.4. 12 Mei Herdenking Operatie “Red Bean” te Oostende

De 8ste editie van de Red Bean Herdenkingsmars ging door op 12 mei 2018. Het is in 2018 dan ook 40 jaar geleden dat de Humanitaire operatie te Kolwezie werd uitgevoerd door onze paracommando's. Opnieuw had de regionale van Oostende een prachtig parcours uitgestippeld in Oostende en omgeving. Na de mars was er een plechtigheid uit eerbetoon aan de gesneuvelde militairen en burgers.

Bloemenhulde aan de
Commando gedenksteen
aan de kaai te Oostende

Een beetje geschiedenis

Op 18 mei 1978, om 1315Hr, stijgt de eerste C-130 in Melsbroek op, met bestemming Kamina en met aan boord een deel van de Staf van het Regiment Para-Commando. Andere vliegtuigen volgen. De humanitaire operatie "RED BEAN" is begonnen! Schier alle deelnemers, dienstplichtigen als actieve militairen uit die tijd, hebben het leger verlaten.

1. De voorbereiding:

Op dinsdag 16 mei 1978, rond 2300Hr, worden de Kolonel Stafbrevethouder Rik Depoorter, (CO van het Regiment Para-Commando), en de Kolonel Vlieger Alain Blume, (CO van de 15 Wing), op de Generale Staf ontboden. Zij krijgen het bevel om een humanitaire operatie met een 1000-tal Para-Commando's, op Kolwezi, voor te bereiden. Kort voor middernacht wordt het hele Regiment in staat van alarm gebracht. De "stand-by" voor de Para-Commando's is 24 uur, te beginnen van 17 mei om 1000Hr.

Op 18 mei om 1200Hr ontvangt het Regiment het bevel te vertrekken en om 1315Hr stijgt in Melsbroek de eerste C-130 op, met als Boordcomd de Kolonel Vlieger Alain Blume. Aan boord is Kolonel SBH Depoorter met een gedeelte van zijn Staf. Een nota aan de Kolonel SBH Depoorter overgemaakt, net voor het vertrek, herinnert deze, in het kort, aan zijn opdracht en zijn bevoegdheden. De nota komt van Minister van Defensie, Paul Vanden Boeynants, en door hem persoonlijk ondertekent.

1. Trachten zo spoedig mogelijk alles in gereedheid brengen op het vliegveld van Kolwezi, ter opvang van staatsburgers uit Westerse landen om ze naar Kamina over te vliegen. Bevoorrading en medische hulppost voorzien.

2. Opdracht blijft ongewijzigd: het is te zeggen, niet deelnemen aan de aan gang zijnde Franse militaire operatie.
3. U bent er evenwel mee belast alle maatregelen te nemen om eenieder die in gevaar verkeert, te beschermen, te bevrijden en naar de luchthaven te voeren en aan iedere oproep hiertoe, uit ernstige bron, gevolg te geven.

4. In geval gijzelaars door aanvallers worden weggevoerd en u oordeelt dat u ze door uw actie kunt bevrijden, hebt u de toelating om dit te doen, evenwel zonder in het minst de grenzen te overschrijden.
5. Uw actie blijft beperkt tot 72 uur aanwezigheid in Kolwezi.

Aangekomen in Kamina vestigt de Staf van het Regiment zich in een klein lokaal van een loods, tussen de Zaïrese vliegtuigen. Om 1640Hr verneemt Kolonel SBH Depoorter dat een Compagnie van het 2 REP, (Régiment Étranger de Parachutistes), onder bevel van de Luitenant-Kolonel Erulin, was gesprongen op het oude vliegveld van Kolwezi.

Stand-by Kamina

Vermits zij ongeveer een uur nodig hebben om zich te hergroeperen kunnen de Légionnaires die dag niet veel meer doen, dan zich defensief opstellen rond hun dropzone, en hun eigen veiligheid verzekeren want de nacht valt in rond 1800Hr.

In de loop van die namiddag had Kolonel SBH Depoorter de toelating gevraagd om een stormlanding op Kolwezi uit te voeren met elementen van het 3 Para, reeds ter plaatse in Kamina, (ongeveer 400 militairen). Het antwoord is echter negatief en het is pas rond 2200Hr dat Kolonel SBH Depoorter de toelating krijgt om de opdracht op Kolwezi uit te voeren, met het volledige Regiment. Uit betrouwbare bron wordt hem bevestigd dat de nieuwe luchthaven bezet wordt door elementen van Mobutu, de Para's van de Majoor Mahele. De Kolonel SBH Depoorter neemt dan ook een logische beslissing, om niet te parachuteren, maar wel om een stormlanding uit te voeren bij dageraad.

Kolonel SBH Depoorter plant zijn operatie in drie golven op 20 mei om 0530Hr:

- Een eerste golf van 8 C-130's met het tactische HK Regiment en personeel van 1 en 3 Para. 1 Para zal de verdediging van het vliegveld voor zijn rekening nemen terwijl 3 Para naar de stad zal optrekken, langsheen de spoorweg, richting College Johannes XXIII;
- Een tweede golf van nog eens 8 C-130's met de rest van 1 en 3 Para, het Eskadron RECCE en de Compagnie ATK. Op dat ogenblik moet 1 Para langs de weg doorstoten tot de stad indien de verdediging van het vliegveld geen moeilijkheden oplevert.
- En een derde golf brengt de commando voertuigen aan, evenals de chirurgische antenne, voedsel en munitie.

(*) Kolonel Vlieger Blume, had op zulk een scenario geanticipeerd, en aan Brussel gevraagd of hij een detachement UDA, (Unités de Défense des Aérodrômes), mocht meenemen. Blume, veteraan van de operaties "Dragon Rouge" en "Ommegang", had de doeltreffendheid van deze eenheden persoonlijk aan den lijve ondervonden tijdens deze operaties in 1964. Het plan wordt echter door Brussel geweigerd, nochtans was de Majoor v/h Vlw Jacques Wuyts, comd. VSGp 15 Wing, (Verdedigings- en Steungroep, dus onder wiens commando deze troepen vallen), in Kamina aanwezig tijdens de uitvoering van "Red Bean"

Het plan voorziet dat 1 Para de zuivering van de nieuwe stad uitvoert en 3 Para deze van de oude stad, terwijl het Eskadron Recce in reserve blijft.

Een ontvangstdetachement, een sorteerpost en een chirurgische antenne worden ingericht op het vliegveld van Kolwezi en een gelijkaardige organisatie zal ook in Kamina werken.

Glazenmaker Blanden - Glashandel Elaerts BVBA

Naamse steenweg 63

3052 Blanden

0495 695891 Guy

Guido.elaerts@skynet.be

0488 407367 Robby

Robby.elaerts@skynet.be

2. Zaterdag 20 mei: stormlanding:

Stormlanding in Kolwezi

Om 0450Hr beginnen de Para-Commando's in te stijgen in de 8 C-130's. Take-Off om 0500Hr en landing in Kolwezi om 0529Hr. De toestellen landen nagenoeg het ene na het andere op het vliegveld van Kolwezi. Van zodra zij stilstaan, doch met draaiende motoren, springen de Para's uit de toestellen. De CH01, gevlogen door de Kolonel vlieger Alain Blume is bijna het toneel van een dramatisch ongeval. De Kapitein Luc Marchal, CO van de 13 Compagnie - 1 Para, wordt gevolgd door een van zijn manschappen. Door een ongelukkige sprong uit het vliegtuig vuurt deze soldaat, gewapend met een MAG, een bui uit zijn wapen af, en de kogels komen tussen de benen van de Kapitein Marchal terecht, die er gelukkig enkel met de schrik van af komt.

Er wordt niet geschoten, en de Para's stellen vast dat de rebellen reeds verdwenen waren. En op het ogenblik dat de Para-Commando's zich in gevechtsformatie opstellen zien zij de dropping van een tweede golf Légionnaires.

Luitenant-Kolonel SBH Kesteloot, Stafchef van het Regiment, treedt in verbinding met Majoor Mahele, Comd van het Zaïrese 311 Bataljon Para, om de verantwoordelijkheidszones te coördineren. Na een korte analyse van de toestand geeft de Kolonel SBH Depoorter het bevel aan zijn Bataljons om met de opmars te beginnen. En dan, volledige verbijstering... Hij wordt gecontacteerd door een Franse vliegende CP die hem verbiedt de stad binnen te dringen om alle vergissingen te vermijden. Omdat aan dit verbod geen gevolg wordt gegeven, beslist de Kolonel Gras, hoofd van de Franse missie in Zaïre, om het Belgische HK op te zoeken. Uit een coördinatievergadering met de Zaïrese officieren Generaal Nsinga-Boyenge, Kolonel Bosange en Majoor Mahele, blijkt dat Belgen en Fransen een verschillende opdracht hebben gekregen.

Terwijl de operatie van de Belgen een gewapende humanitaire interventie is, willen de Légionnaires de stad opnieuw uit de handen van de rebellen bevrijden en er terug orde brengen. Het is dus duidelijk een militaire interventie zonder humanitair doel. In feite staan de Legionnaires onder Zaïrees contract dat niet voorziet in de evacuatie van de Europese bevolking. Trouwens, zij hebben er de middelen niet toe vermits zij afhankelijk zijn van het Zaïrees luchttransport.

Het 1 en 3 Para zetten hun opmars verder, en kort na 0800Hr bereikt het 1 Para de nieuwe stad, terwijl het 3 Para, even later, meldt dat het onder vuur genomen wordt door het 2 REP, wat duidelijk een vergissing is. Hierdoor wordt de opmars van beide Bataljons een uur lang gestopt door de Fransen die schieten op alles wat beweegt tussen de baan en de spoorlijn. Blijkbaar beschikken die Legionnaires over slechts weinig vuurtucht. Het is rond 0930Hr dat de LtKol Kesteloot en de Maj Henrot naar de CP van de Legionnaires rijden, gevestigd in het hotel Impala. Onderweg nemen zij contact op met de commandanten van 1 en 3 Para.

Na een gespannen onderhoud van twintig minuten beslist de LtKol Erulin, (2 REP), dat de oude en de nieuwe stad onder de bevoegdheid van de Belgen vallen en zal zijn 2 REP terugtrekken om deze in te zetten voor de zuivering van de inheemse wijken.

Para's trekken Kolwezi binnen

3. De vordering binnen Kolwezi:

Bij het binnenkomen van de stad zien de Para's een met kogels doorzeeft spandoek: "Kolwezi heet u welkom". Tien meter verder zien zij de eerste lijken, en ruiken zij de stank. De vordering gaat door, en de stad is zo goed als dood. Langs alle straten liggen er steeds meer lijken. Ze liggen er al verscheidene dagen, waarschijnlijk sinds woensdag de 17de mei. De stank verklaart dat de lijken in ontbinding zijn. Niet moeilijk met zo een hitte. Eén blik volstaat om het te begrijpen.

Er is nog altijd geen tegenstand. En vooral een onheilspellende doodse stilte, en dan opeens een afgrijselijke ontdekking door de mensen van de Compagnie ATK. In een huis ontdekken zij 28 lijken, een echt ondragelijk zicht. Hier liggen mannen, vrouwen en kinderen door elkaar, een echte hel! Even wordt er de andere richting uitgekeken, maar er vallen geen rebellen te bespeuren, en als ze er al zouden zijn dan zouden zij waarschijnlijk zijn gevlucht naar de stad van de inboorlingen, recht in de armen van het 2 REP. Maar de taak van de Belgen is klaar en duidelijk: de Europese wijken innemen.

De reddingsactie is in volle gang

Al vlug komt het verzamelen van de vluchtelingen op gang. De mensen worden in her en der gevonden voertuigen geladen en om 0930Hr komen de eersten reeds toe op het verzamelpunt van het vliegveld van Kolwezi. Aangezien alle voertuigen nog niet uitgeladen zijn, wordt er gebruik gemaakt van de voertuigen die men in de Europese wijk kan vinden, en die nog rijvaardig zijn. De onvermoeibare 15 Wing neemt ze van de Para's over en een half uur later zitten er reeds vluchtelingen in Kamina. Dit toont aan met welke snelheid de Para's hun opdracht uitvoeren. Maar het toont ook aan dat het menens is, men beschikt immers maar over 72 uur ter plaatse om alle vluchtelingen bijeen te krijgen en naar Kamina te vliegen.

De vordering gaat verder, en naarmate dat de Tam Tam zijn werk doet geraakt de bevolking op de hoogte van het feit dat de Belgen de stad aan het zuiveren zijn, en dat zij de mensen evacueren naar Kamina. Hierdoor verlaten het gros van de vluchtelingen hun schuilplaatsen. Alzo ontstaat er stilaan een ononderbroken stroom van vluchtelingen die zich naar de luchthaven begeven.

Elementen van het 1 Para komen aan in de 30 junilaan. Totaal verwoest. Overal sporen van de slachting, van de plunderingen. Een gezin van drie personen ligt dood voor hun huisdeur. Wat verder, een kleine Renault 4 met 2 lijken van Europeanen. Later wordt vernomen dat iemand is kunnen ontkomen en alhoewel zwaargewond heeft hij zich gedurende twee dagen onder een afdakje kunnen schuilhouden. Zonder water, zonder voedsel en zonder verzorging. Het mag een wonder heten dat deze persoon nog in leven is. Men vindt er ook nog een ander ontsnapte, de heer Radu. Twee dagen lang zat hij verborgen onder het dak van het huis waar men de 28 lijken had gevonden. Hij bevond zich op het toilet toen de moordpartij begon. Door een gat te maken in het vals plafond kon hij zijn toevlucht zoeken onder het dak. Hierdoor heeft men een deel van dit drama kunnen reconstrueren:

"Woensdagmorgen 17 mei rond negen uur vielen de rebellen de commandopost van het Zaïrese leger binnen Deze commandopost bevindt zich op enkele meters, zeg maar in de onmiddellijke nabijheid. Deze aanval werd afgeslagen. Daarna zouden de Zaïrese militairen de gezinnen hebben verzameld met het doel hen te beschermen. Er waren

enorm veel kinderen. Aangezien deze te lawaaierig waren had men hen verzameld om hen onder te brengen in een ander huis, en dit is hun redding geweest. Om 1600Hr ontketenen de rebellen opnieuw een aanval tegen de CP, en daarna weet men niets meer, behalve dat tussen de doden een Zairees soldaat werd gevonden, die de opdracht had hen te beschermen,.."

Reeds om 1240Hr kan het Regiment aan Brussel berichten dat er al een 500-tal vluchtelingen werden afgevoerd, en dat de Para-Commando's nog geen verliezen hadden te betreuren. Het "uitkammen" van de stad zou normaal verlopen en zonder tegenstand. Nochtans zijn er nieuwe moeilijkheden met het Vreemdelingen Legioen. Zij ontzeggen de Belgen het recht om bepaalde Europeanen af te voeren. Deze zaak wordt echter in der minne geregeld na overleg van de Majoor Couwenberg en een kapitein van het 2 REP.

In de namiddag stoot een patrouille van negen manschappen onder leiding van de 1sgt-Maj Cuyvers, (1 Para), door tot op 30 km. in de richting van Nzilo. Deze patrouille brengt 13 geëxpatrieerden mee maar ontmoeten geen rebellen.

Om 1800Hr meldt het Regiment dat het al 1.800 personen, voor het merendeel Europeanen, met achttien vluchten C-130, afgevoerd heeft, naar hetzij Kamina, hetzij Lubumbashi. 's Nachts zet de 15 Wing de evacuatie voort, en voertuigen die men langs de runway heeft geplaatst zorgen voor een geïmproviseerde verlichting van de startbaan.

Bij het invallen van de nacht zijn twee derden van de stad bezet en beveiligd door de Belgen, terwijl de rest in handen is van de Fransen. De Bataljons hergroeperen aan de rand van de oude en nieuwe stad en zij richten kleine verdedigingsposten op, maar hebben geen contact met de rebellen. Op zijn CP geeft Kol Depoorter zijn orders voor de volgende dag. De stad en de omgeving moeten worden uitgekamd en patrouilles uitgestuurd tot op een veertigtal kilometer rond Kolwezi.

4. Kolwezi: 21 mei 1978, the next day:

De twee Bataljons kammen de stad verder uit, en sturen 4 gemotoriseerde colonnes naar dorpen tot op 40 km van Kolwezi. Hier en daar duiken nog enkele Europeanen op.

Bij het 3 Para stoot Cdt Brijs door tot op 25 km ten zuiden van Kolwezi, maar zijn patrouille vindt geen geëxpatrieerden.

Luitenant Dumortier gaat tot 15 km ten oosten van Kolwezi. Hij stoot op een twintigtal rebellen die de brousse invluchten als hij met zijn patrouille naderbij komt. Veiligheidshalve besluit hij om ze niet te achtervolgen.

Kapitein Luc Marchal van het 1 Para leidt een patrouille naar Mpala, op een vijftigtal km. van Kolwezi, om er paters van Scheut af te halen.

De stad is beveiligd en zo goed als vrij van rebellen. Kolonel Depoorter denkt eraan om de volgende dag zijn mensen terug te trekken naar Kamina.

Zoeken naar vluchtelingen buiten Kamina

5. Terugtrekking naar Kamina:

Die maandag van 22 mei stelt Kol Depoorter vast dat er geen geëxpatrieerden meer

hoeven geëvacueerd te worden. Hij beslist dus ook om zijn Bataljons op de luchthaven van Kolwezi terug te trekken en de terugkeer naar Kamina aan te vangen. Het is rond 1225Hr dat de laatste C-130 opstijgt met aan boord de Compagnie ATK, de Staf van het Regiment en een klein medisch detachement. Om 1400Hr is het Regiment in Kamina gehergroepeerd, na een aanwezigheid te Kolwezi van 55 uren. Tijdens deze twee lange dagen hebben de Para-Commando's nauwelijks de tijd gehad om te rusten. Zij maken dan ook van de gelegenheid dankbaar gebruik om enkele uren te slapen, in afwachting van bevelen voor het verdere verloop.

Om 1800Hr is het zover: uit Brussel krijgt de bevelhebber van de operatie "Red Bean" het volgende bericht van Minister van Landsverdediging Vanden Boeynants:

- In naam van de Regering feliciteer en dank ik de troepen onder uw bevel voor de voortreffelijke manier waarop zij de opdracht die het land hen had toevertrouwd, volbracht hebben.
- Het bevel voor de terugtocht wordt hierbij bevestigd.
- Behoud nochtans, tot nader order, een versterkt autonoom bataljon in Kamina, met de luchtmiddelen, alle munitie, de logistiek en het noodzakelijke transport.
- Opdracht: zich klaar houden om, op bevel van de Minister van Landsverdediging, iedere reddingsoperatie van geëxpatrieerden uit te voeren, die de toestand zou vereisen.

Twee uur later loopt op Kamina een nieuw bericht binnen:

Zich voorbereiden op iedere mogelijke tussenkomst in Lubumbashi, Kipushi en Likasi.

Na ontvangst van deze berichten wordt beslist het 3 Para, de 14 Cie van 2 Commando en het Eskadron RECCE naar België over te vliegen. De manschappen van het 1 Para en de Compagnie ATK worden wat meer comfortabel onderbracht in gebouwen die in een betere staat zijn, en dit in afwachting van nadere bevelen.

5. Opdrachten in LUBUMBASHI en LIKASI:

Ingevolge bepaalde inlichtingen die de Belgische Regering bereiken, blijft deze bezorgd over het lot van de geëxpatrieerden, voor het merendeel Belgen, die in Zuid-Shaba werken. De Europese bevolking is getraumatiseerd door de gebeurtenissen in Kolwezi en overweegt Shaba te verlaten als zij geen afdoende bescherming krijgt. De aanwezigheid van de Para-Commando's acht zij absoluut onontbeerlijk, en het is duidelijk dat hun vertrek de industriële bedrijvigheid in Shaba, levensnoodzakelijk voor de Zairese economie, grotendeels lam zou leggen.

In die optiek beslist de Belgische Regering 4 C-130's, een Bataljon van 650 man, drie pelotons mortieren, een medisch detachement, een detachement helicopters en een gerechtelijk detachement, ter plaatse te houden. Dit alles bevolen door een tactisch HK Regiment. De opdracht luidt als volgt:

- De veiligheid van de buitenlanders verzekeren;
- Hun evacuatie, in de streek van Shaba, voorbereiden;
- Geen enkele steun geven aan de operaties van de FAZ.

De maximale duur van het verblijf is vijf maanden. Voor het uitvoeren van deze opdracht beslist het Regiment voor een reserve van twee compagnies in Kamina en

stuurt twee andere naar de mijncentra in Zuid-Shaba. Om de week zullen de eenheden elkaar aflossen. Vanaf 27 mei vertrekken zij dus enerzijds naar Fungurume, Likasi en Kambove, en, anderzijds, naar Lubumbashi en Kipushi.

De aankomst van een inter-Afrikaanse strijdmacht betekent het vertrek van de Belgen en de Fransen die eveneens een Bataljon ter plaatse hebben gehouden. Op 22 juni worden dan ook tijdens een plechtigheid, de opdrachten van de Belgen officieel overgedragen aan de Marokkaanse militairen. En uiteindelijk worden op 10 juli, alle ingezette eenheden geparatrieerd.

Op het dagorder van de strijdmachten (T) AO-156 van 20 oktober 1978 worden alle eenheden vermeld die deelgenomen hebben aan "Red Bean", om:

"Van 19 mei tot 10 juli 1978 blijkt te hebben gegeven van opmerkelijke koelbloedigheid, tucht en doeltreffendheid in het volbrengen van een bevrijdings- en beschermingsopdracht van de Belgen en de buitenlanders wier leven in Shaba en meer in het bijzonder in Kolwezi bedreigd werd."

- SID
- Tijdschrift FONAVIBEL
- De teksten van de archieven van de A.N.P.C.V.
- "La Seconde Guerre Du Shaba", Cdt v/h Vlw Charly Lourtie

4.1.5. 18 Mei Memorial Day & Herdenking Operatie 'Red Bean' Kolwezi te TrgC Para

Het 3de Bn Parachutisten was in het verleden inrichter van de jaarlijkse "Korea Dag". Toen in 2009 tijdens het bezoek van deelnemers aan de operationele sprongen op "Kindu en Kikwit en operatie Kasongo, werd op aanvraag van Vandeput Chris en Van Dijck Leo de vraag gesteld om 50 jaar later een herdenkingsdag in te richten. Het was voor het 3de Bataljon Parachutisten de eerste operationele sprong sinds haar ontstaan van het 3de Bataljon.

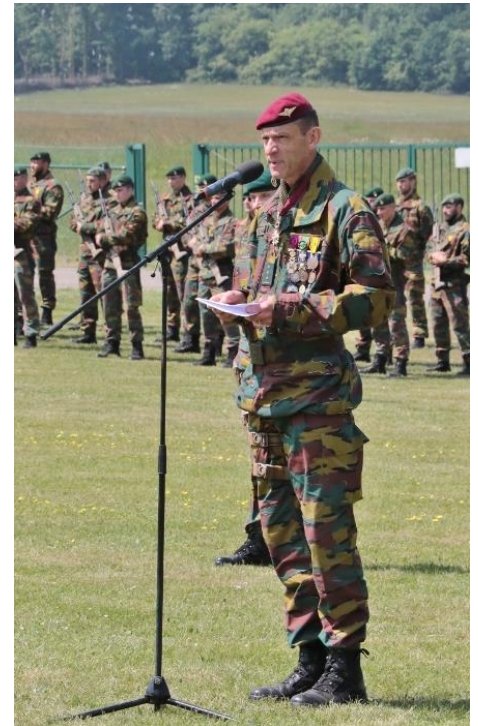
Wegens het drukke programma werd besloten een "Memorial Day" in te richten die zowel Korea strijders als de Operatie sprongen zouden herdenken. De "Memorial Day" was geboren. Jaarlijks werden zowel de oud-strijders van Korea als de deelnemers aan de operationele sprongen in toenmalig Kongo uitgenodigd.

De staf heeft nu besloten die "Memorial Day" ieder jaar in een andere locatie te houden. Dit jaar in Schaffen, met een speciale aandacht voor de operatie "Red Bean". Alleen deelnemers aan de operatie "Red Bean" werden uitgenodigd.

De ambassadeur van Zuid-Korea samen met zijn militair attache waren present. Ook een Luxemburgs detachement met hun standaard was aanwezig. De Luxemburgers maakten deel uit met het Belgisch Korea detachement.

ITSS.be

IT Systems Solutions

IT Systems Solutions
183, Diestsestraal
B-3270 Scherpenheuvel
B E L G I U M

HR Leuven 102.135
BTW BE-0784.141.961
Citibank 953-0375037-04

A. Daubercy

Tel +32 (0) 13/77.50.24
Mob +32 (0)476/87.95.00
E-Mail info@ITSS.Be
Web www.ITSS.Be

4.1.6. American Overseas Memorial Day

Eerste-luitenant Donald West is geboren op woensdag 14 augustus, 1918. Hij was de zoon van Floyd en Maybelle West en de broer van Floyd Junior. Zijn familie noemde hem Don en zij woonden op 1433 Vagrdes Avenue in Fresno, Californië. Don West nam dienst bij de Royal Canadian Air Force (RCAF) op 27 augustus 1941. Op dit moment waren de Verenigde Staten van Amerika nog niet in oorlog. West-Europa was bezet, en Groot-Brittannië stond alleen in het Westen in "her finest hour."

Net als duizenden andere jonge Amerikaanse burgers, ging Don naar Canada om lid te worden van de Canadese strijdkrachten en de nazi's te bestrijden, terwijl zijn eigen land neutraal bleef. (Zie het gedeelte van deze website gewijd aan de Amerikanen die in Britse en Commonwealth strijdkrachten gediend hebben.)

Don werd piloot en hij werd toegewezen aan het 57 Squadron van de Royal Air Force, die in de zomer van 1943 in East Kirkby was gestationeerd. Tijdens zijn dienst voor de RCAF, verwierf Don 560 vliegreun.

Op 7 september 1943 ging Don terug over naar de Amerikaanse luchtmacht (USAAF). Omdat hij een getrainde piloot was met ervaring in het vliegen met Lancaster-bommenwerpers, liet de USAAF hem, ondanks zijn wissel van dienst, op post bij East Kirkby. De USAAF vermeldde hem als hem als zijnde op "gedetacheerde dienst" bij het 57ste Squadron van de Royal Air Force. Don was een actieve en levendige jongeman. Hij kwam regelmatig over de vloer, zowel bij de Mess Officieren als bij de "Jules Club" van het Amerikaanse Rodekruis. Hij bezat een aftandse 1926/27 acht-pk Ford sedan. Hij hield een dagboek bij, speelde tennis, danste, dronk en genoot van het leven. Een van zijn beste vrienden was Jim Elliott van de Royal Air Force. Elliott was lid van Don's vliegtuigbemanning en de twee waren onafscheidelijk.

Pakenhof
praat- en eetcafé

**Pakenstraat 61
3001 Heverlee**

www.pakenhof.be - 016 40 75 36

maandag gesloten - dinsdag - vrijdag vanaf 11u
zaterdag vanaf 14u - zondag vanaf 10u
keuken open vanaf 11u30

Op 3 november 1943 vloog West met een Lancaster-bommenwerper met serienummer W4822. Het toestel was oud en het was op zijn laatste operationele vlucht. De bemanning bestond uit:

- Piloot: Eerste-luitenant Donald West
- Tweede Piloot: Flight Lieutenant Robert Sinclair Clements
- Boordwerktuigkundige: Sergeant William Frederick Neill
- Navigator: Pilot Officer Norman F. Buggey
- Richter (Bombardier): Flying Officer James McPhail Elliott
- Radio Operator: Sergeant Harry Francis McKernin
- Midtorenschutter: Sergeant Francis Heaton
- Staartschutter: Sergeant John Edmunds

Op die noodlottige avond vertrokken West en zijn bemanning om 17u22 van East Kirkby naar Dusseldorf, voor een missie. De maan was in het eerste kwartier en er was 40% lage bewolking voor het grootste deel van de route. De Lancaster steeg langzaam tot 19.000 voet en volgde een vlakke koers. Hij stak het Noordzeekanaal over en doorkruiste Nederland. Kort nadat ze het luchtruim boven Noord-België binnenvlogen, zag de staartschutter een tweemotorig vliegtuig onder hen vliegen, aan stuurboordzijde, op een licht convergerende koers. West verrichtte twee uitwijkende manoeuvres, terwijl de staartschutter het niet-geïdentificeerde vliegtuig in het oog hield, dat buiten bereik was. Het niet-geïdentificeerde vliegtuig verdwenen in een wolkbank en West hernam zijn koers.

Ongeveer dertig seconden later werd de Lancaster zonder waarschuwing aangevallen in de rug aangevallen met kanonvuur, van voor tot achter. De aanval zette de Lancaster in lichterlaaie en doodde de twee schutters, Heaton en Edmunds. Het vliegtuig vulde zich met bijtende rook. Clements opende de cockpitramen voor lucht, terwijl West het vliegtuig onder 10000 voet bracht,

zodat iedereen makkelijker zou kunnen ademen zonder aanvullende zuurstof. Elliott (de bombardier) zag dat de lading dreigde te exploderen en hij dumpte de volledige bomlading. De rook werd steeds dikker en Elliott kon in de achterkant van de bombaai vuur zien, dicht bij de stortkokers voor de fakkels. Hoewel de bommen gedropt waren, waren er nog veel gevaarlijke brandbare stoffen aan boord. Tijd was van zeer groot belang.

West beval McKernin en Neill naar achter te gaan en te proberen de brand te blussen. Ze grepen de vier brandblussers vooraan in het vliegtuig en liepen naar het middelste gedeelte van het vliegtuig. Om daar te komen moesten ze over de gigantische vleugeloverspanning die de voorkant van de achterkant scheidde. Zelfs op de grond, was deze vleugeloverspanning een legendarisch obstakel. In een brandend vliegtuig, gevuld met rook, en met brandblussers in de hand, moet het op de beklimming van een berg hebben geleken.

West gaf aan Clements de toestemming naar achter te gaan en ter plaatse de situatie van het vliegtuig in te schatten. Hij keerde terug en meldde dat de munitie van de schutters, de fakkels en de foto-flash bom vuur zouden vatten en waarschijnlijk ontploffen. Ongeveer op hetzelfde moment rapporteerde McKernin over de intercom dat alle de brandblussers waren uitgeput. De brand kon niet worden gecontroleerd.

West gaf het bevel om om het vliegtuig te verlaten.

Het noodluik voor reddingsoperaties was vlakbij de bombardier gelegen. Elliott opende dus het luik, daar hij het dichtstbij was, en sprong als eerste. Clements pakte een parachute en legde deze op de schoot van West. Hij gespte vervolgens zijn eigen parachute om, ging naar het

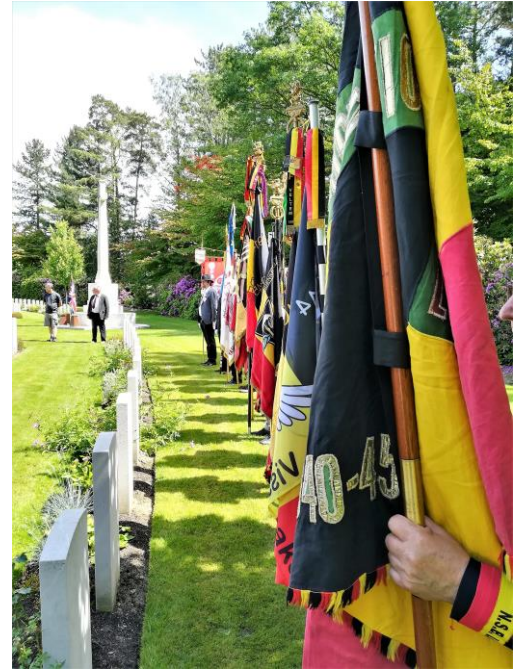
noodluik en sprong naar buiten. Nadat Buggey zijn parachute had omgedaan, ging hij

kijken of hij McKernin en Neill kon helpen, daar zij hun parachute niet droegen. Door het vuur en de rookontwikkeling en met de vleugeloverspanning als obstakel, kon hij onmogelijk tot bij hen geraken. Clements keerde dan maar terug naar het noodluik en sprong op zijn beurt.

Op dit punt, zou het voor West volledig gerechtvaardigd geweest zijn om het vliegtuig te verlaten. Gezien het feit dat Buggy er niet in geslaagd was hen te bereiken, was de kans zeer klein dat McKernin en Neill uit de brandende, met rook gevulde, romp over de vleugeloverspanning zouden geraken om zo uit het vliegtuig te springen. Vermoedelijk was Neill al dood, aangezien hij niet reageerde op de intercom. Toch bleef Don West aan de stuurknuppel zitten, om aldus McKernin en Neill een kans te geven om te springen.

Kort nadat Buggy contact maakte met de grond ontplofte de flash-bom. Buggy zag de bommenwerper ontploffen in de lucht, met West, McKernin, en (misschien) Neill nog levend aan boord. Het vliegtuig brak in twee secties en crashte op 3 ½ kilometer ten noorden van het dorp Hechtel, net links van de hoofdweg naar Eindhoven. Zowel de Duitse troepen als het Belgische verzet zagen de Lancaster ontploffen in de lucht en haasten zich naar de crashplaats, op zoek naar overlevenden. Buggy brak zijn been tijdens de sprong en werd gevangengenomen door de Duitsers. Hij bracht

de rest van de oorlog door in krijgsgevangenschap in Stalag L3 in Sagan en Belaria. Elliott en Clements werden gevonden door het Belgische verzet en geraakten uiteindelijk terug in het Verenigd Koninkrijk via de "Comet Line". (Voor informatie over de Comet Line, zie de biografie van Robert Garrett.)

Toen de Duitsers bij het brandende wrak

aankwamen, vonden zij de overblijfselen van de vier bemanningsleden maar deze waren zo zwaar verbrand, verminkt en met elkaar verstrengeld, dat identificatie vrijwel onmogelijk was. De Duitsers dachten zelfs dat ze slechts drie verstrengelde lichamen gevonden hadden. Ze begroeven de niet-geïdentificeerde resten in een gezamenlijk graf op hun begraafplaats voor geallieerde piloten op de luchtmachtbasis bij Brusthem in de buurt van St. Truiden. De Duitsers vonden eveneens de

overblijfselen van Sgt. Heaton, op enige afstand van de plaats van de crash, en begroeven hem met de onbekenden.

Na de oorlog, hebben de Britten en de Amerikanen de begraafplaats op de luchtmachtbasis van Brusthem opgegraven. Hoewel Heaton identificeerbaar was, waren de overblijfselen van de overige vier moeilijk te identificeren, niet in het minst omdat de Duitsers dachten dat ze slechts drie niet-geïdentificeerde resten in het collectieve graf begraven hadden. De overblijfselen van het collectieve graf te Brusthem werden overgebracht naar een gezamenlijk graf op de pas opgerichte Heverlee Commonwealth War Graves Cemetery, vlakbij Leuven. Na grondig onderzoek concludeerden Britse en Amerikaanse autoriteiten dat ten minste gedeelten van de overblijfselen van Edmunds, McKernin, Neill en West samen met Heaton in dat collectieve graf begraven werden.

Hoewel Maybelle West haar zoon een fatsoenlijke begrafenis wilde geven, begreep ze dat het heropgraven van Don's overblijfselen zo goed als onmogelijk was. Ze wist tenminste dat haar zoon een held was. De navigator, Norman Buggey, die veilig

geland was na zijn sprong uit het vliegtuig maar werd gevangengenomen door de Duitsers, schreef dit na de oorlog:

"De volledige kalmte en zelfbeheersing van onze piloot, Don West, en zijn weigering om zijn post op het vliegtuig te verlaten zolang er nog een mogelijkheid bestond de overgebleven bemanning te redden was geweldig. Ik ben bang dat deze actie hem het leven koste."

Na zijn terugkeer naar Engeland maar met de oorlog nog in volle gang, schreef Don's vriend, de bombardier Elliott, het volgende aan Don's ouders:

"Zelfs tijdens die vreselijke nacht, toen we onder grote stress stonden, daar beide schutters dood waren en Don een brandend vliegtuig bestuurde, was er geen sprake van paniek omdat onze "skipper" ijsig kalm bleef. Op rustige toon vroeg hij twee bemanningsleden om met brandblussers naar achter te gaan en te proberen de brand te blussen. Zonder zijn

verzoek in twijfel te trekken, trokken zij naar achter en probeerden heldhaftig de brand te blussen, in de dikke rook en tussen exploderende munitie. Toen kwam het bevel van Don om het vliegtuig te verlaten. Als bombardier was ik het dichtst bij het bomluik,

ik ging dus eerst, vanaf dat moment stopt mijn informatie. Don had zijn parachute om, meneer en mevrouw West, maar hem kennende, zoals ik dat deed, heeft hij willen wachten tot iedereen het vliegtuig had verlaten, alvorens zelf te springen.”

Het is met pijn in het hart dat ik het zeg maar ik ben bang dat Don, jullie zoon en mijn vriend, die avond zichzelf opofferde voor onze gezamenlijke zaak. In een tevergeefse poging om de rest van de bemanning te redden (er bleef nog een bemanningslid over) gaf hij zichzelf niet genoeg tijd om te springen voor de crash." Jim Elliot en Maybelle West bleef corresponderen na de oorlog, en Maybelle West bezocht Elliott in Schotland in

september van 1953. Voor zijn acties die avond werd aan Donald West postuum het Britse Distinguished Flying Cross, en de California Air Medal toegekend. Jerome Sheridan schreef het bovenstaande verhaal, op basis van de volgende bronnen:

- De IDPF van eerste-luitenant Donald West
- De Lancaster Manual, Crown Copyright, 1942 (London: Greenhill Books, 2003.)

GRATIS OFFERTE

info@veltmans-renovatie.be

ALGEMENE RENOVATIEWERKEN BINNEN & BUITEN

GEVELWERKEN - SLIJPEN - ZANDSTRALEN
VOEGEN - KALEIEN - DAKWERKEN
PLAATSEN GYPROC & LAMINAAT
GEÏSOLEERDE METALEN DAKEN & GEVELS
TERRASSEN & OPRITTEN

SNOEIEN & VELLEN VAN GEVAARLIJKE BOMEN

0485 125 508 0474 761 975

info@veltmans-renovatie.be

4.1.7. Herdenking Openen van de sluisen te Menen.

Vaandels van regionalen ANPCV en vaderlandlievende verenigingen

Toespraak door dh Gondrand Callewaert Vz.Reg Menen ↑

← Onze voorzitter Roger Robert tijdens de bloemenhulde

Bloemenrijk

Mechelsesteenweg 182 3020 Herent
Tel: 016225790 Fax: 016290413
Openingsuren: elke dag van 9 tot 18.30 uur
Zondag van 9 tot 16.00 uur
Maandag gesloten

Bloemen, planten en zoveel meer...

4.1.8. Onze jaarlijkse B.B.Q.

Men kon merken dat de Belgen voetbal speelden. De deelnemers kwamen na 16.00uur afgezakt. Minder dan verleden jaar maar toch mogen wij niet klagen. Bij volgende sportgelegenheid zullen wij een groot scherm plaatsen.

Wegens een misverstand met onze normale leverancier, hebben wij onze toevlucht bij een andere BBQ'ist moeten zoeken. Het was perfect, vlees van hoge kwaliteit, slaatjes en sausjes verzorgt. Kortom het was een succes. Spijtig waren onze fotografen meer bezig met eten dan met foto's te maken. Dus geen foto's van heel het gebeuren.

4.1.9 Bevelsoverdracht bij het TrgC Para

Op 27 Juni had te Schaffen de bevelsovergave plaats. Majoor SBH Pieter Onckelinx Ir werd opgevolgd door Majoor Erwin Van der Heyden.

Wie is Majoor Erwin Van der Heyden?

Hij studeert in 1991 af met de promotie "Alle Wapens" aan de Koninklijke Militaire School. Na zijn professionele vormingen dient hij tot 1996 als pelotonscommandant in de 17de Compagnie van het 3de BN Parachutisten. Hij neemt deel aan drie militaire operaties: SUNNY WINTER in Congo-Brazzaville (1993), UNOSOM III in Somalië (1993) en

SILVER BQACK in Rwanda (1994).

In 1996 start hij in het trainingscentrum voor Parachutisten met zijn specialisatie in het domein van de parachutage. Initieel neemt hij de functie op van commandant van het 2peloton Valschermen in de Technische Compagnie

In die periode neemt hij ook deel aan de operatie GREEN STREAM in Congo-Brazzaville (1997). Na de vormingen operationele vrije val en sprongonderrichter, wordt hij in 1999 commandant van het Peloton Luchtbevoorrading. In 2002 wordt hij commandant van de Compagnie Parachutage.

Na de cursus Hoger Officier wordt hij in de zomer van 2003 aangeduid als Officier Operaties en Training in het Trainingscentrum voor Parachtisten.

Tijdens zijn passage in het Stafdepartement Operaties en Training in Evere van 2006 tot 2009, oefent hij de functie uit van Adjunct Zaalchef in het Operatiecentrum van de Divisie Operaties.

Na de zomer van 2009 keert hij terug naar het Trainingscentrum voor Parachutage om er de functie van 2de Commandant uit te oefenen. In die periode vertrekt hij in operatie naar Kindu in Congo waar hij detachementscommandant is van DAC 2 FRR (Detachement d 'accompagnement) in steun van het 321ste Congolese Bataljon FRR (Force de Reaction Rapide).

Van begin 2012 tot eind 2014 werkt hij als Officier Adjunct Operaties in het Hoofdkwartier van de Lichte Brigade te Marche en Famenne.

In de periode van 2014 tot 2017 wordt hij terug tewerkgesteld in het Stafdepartement Operaties en Training in Evere. Deze keer als Zaalchef van het Operatiecentrum van de Divisie Operaties.

Na de zomer van 2017 neemt hij opnieuw de taak op van 2de Commandant van het TrgC Para.

Bij de genodigden herkent men van rechts naar links;
Kol SBH or Michiels (lid), Kol SBH or Aerts Vz Pegasus Museum,
Chris Vandeput Erevoorzitter en Roger Robert Voorzitter Reg Leuven

De troepen werden geschouwd door GenMaj Peeters

Uitreiking van de medaille 30 jaar dienst in Reg ParaCdo

De nieuwe CO defileert aan het hoofd van zijn manschappen

Aanstelling van Maj. Van der Heyden als nieuw bevelhebber van het TrgC Para

4.1.10 Bevelsoverdracht bij het 3de Bn Parachutisten

Ook het 3de Bn Parachutisten te Tienen kreeg een nieuwe bevelhebber namelijk Luitenant-kolonel SBH Peter Defrancq.

Peter Defrancq, geboren in Asse, start zijn militaire loopbaan in het Koninklijke Cadettenschool in Laken in 1998 op een leeftijd van 15 jaar. Na de voltooiing van de Koninklijke Militaire School in Brussel, volgt hij de opleiding tot infanterie-officier, gevolgd door de commando en para opleiding. Hij vervoegt het 1ste Bn Parachutisten waar hij tussen 1997 en 2001 pelotonscommandant was in de 11de compagnie en pelotonscommandant verkenner.

Van 2001 tot 2004, was kapitein Defrancq commandant van de 17 Cie in het 3de Bn Parachutisten en werd in deze periode met zijn compagnie ingezet in de NAVO-opdracht in Kosovo (KFOR) in een Frans Bataljon (BATFRA) Tussen 2004 en 2007, was hij de inlichtingen- en veiligheidsofficier (S2) van 3Bn Para en ontplooipte in 2007 met het Bataljon naar Libanon als deel van de VN-opdracht UNIFIL. Na het succesvol beëindigen van Vorming Kandidaat Hoofdofficier in 2007, keerde hij terug naar 3de Bn Para als officier operaties (S3) en vervulde deze functie tot 2010. Van Januari tot Julie 2009, nam hij deel aan de eerste Belgische OMLT (Operational Mentoring and Liaison Team) ontplooiing in Afghanistan (ISAF). In 2010 werd Majoor Defrancq aangeduid voor het 'Joint Command and Staff Programme' in Toronto, Canada, waar hij in 2011 afstudeerde met een uitstekend resultaat. Hij vervoegde dan de Staf van de Belgische Landcomponent als 'lead exercise planner'. In deze functie was hij verantwoordelijk voor de voorbereiding en uitvoering van alle oefeningen van de Landcomponent en voor de coördinatie van alle internationale oefeningen.

In 2014, werd Majoor Defrancq tewerkgesteld als adviseur voor speciale operaties in het EU 'Operations HQ' voor de opdracht EUFOR RCA in de Centraal Afrikaanse Republiek.

Na zijn terugkeer werd hij de planner van landoperaties in de J5 van ACOS Operation & Training waar hij instond voor de ^planning van de Belgische deelname in Irak, Afghanistan, Mali, de Centraal-Afrikaanse Republiek en Litouwen. In deze hoedanigheid heeft hij dan ook verschillende korte ontplooiingen uitgevoerd in deze landen. In 2015, was Majoor Defrancq de verbindingsofficier voor de Belgische 'Special Operations Task Group' in Bagdad om er in de strijd tegen ISIS te werken in het hoofdkwartier van de 'Combined Joint Special Operations Task Force-Iraq' van de operatie 'Inherent Resolve' (OIR)

Gepromoveerd tot Luitenant-kolonel in 2016, vervoegt hij de strategische cel van de Chef Defensie (CHOD), waar hij werkt tot in Juni 2018. Van eind november 2017 tot februari 2018, ontplooit LtKol Peter Defrancq een tweede maar naar Irak. Deze keer als Commandant van de Belgische-Nederlandse 'Special Operations Task-Group' in het noorden van Irak.

Peter Defrancq is getrouwd met Elise en wonen samen met hun vier zonen in Leuven.

Aankomst van de RSM en Korpskorporaal van het 3de Bn Parachutisten.

Appel. Het eens iets anders. In plaats van op te komen peloton per peloton, kwam nu het bataljon uit de bosjes. Recce jeeps en mortier, .50 werden opgesteld. Indrukwekkend

Geslaagde demonstratie.

De nieuwe bevelhebber LtKol SBH Peter DEFRANCQ aan het hoofd van zijn Bataljon.

De standard van het 3Bn Para omringt door de scherpschutters

Onderaan één peloton.

M.N.

4.1.11 Bezoek aan London en deelname aan de “Airborn Forces Day”

RV om 04.30uur bij Chris. De deelnemers hielden zich strikt aan de regel, geen nachtlawaai. Dus begroeting en omhelzingen gebeurde in alle stilte. De burens waren tevreden.

Jos Aerst en Roger Robert waren dit jaar de chauffeurs van dienst. Chris en Lieve, gesteund door soms twee GPS'en, de con voyeurs. Dit jaar mochten wij in ons gezelschap, twee nieuwe gezichten verwelkomen Jacques en Fons. Mag dit een voorbeeld zijn voor degenen die aarzelen om ook eens deze reis mee te maken. Hoe meer volk hoe meer vreugd.

Via de E40 naar Calais

Door een klein supplement te betalen kregen wij voorrang om in te schepen en stonden wij ook voor de ontschepping op de eerste plaats. Traditiegetrouw, hoe kan het anders, eens aan boord zochten wij het restaurant op voor een Engels Breakfast met alles er op en eraan, bonen in tomatensaus, roerei of spiegelei, champignons, saucisse ...enz. genoeg om de ganse dag erin te vliegen.

Via de M20 richting London. Het was niet zo druk als verwacht op de Motorway, dus kwamen wij in de voorstad van London aan. Maar toen speelden onze GPS'en ons parten. De één zei naar links, de andere zei naar rechts. Dus moesten wij een keuze maken. Wij naar links, Jos naar rechts.

Wij hebben vanuit de wagen alle, maar dan ook alle, op enkele uitzonderingen na alle bezienswaardigheden van London gezien. Dit was ongewild een Recce voor de volgende dag.

Jos, die de andere weg gekozen had stond ons op te wachten. Ze waren vijf minuutjes eerder aangekomen en hadden al contact met de receptie genomen. Onze kamers waren nog niet klaar, dus onze bagage afgeleverd en de chauffeurs naar de parking, op vijf minuten lopen!!!!!! 45 minuten later waren onze twee chauffeurs terug in het hotel. U rijdt zo maar niet in en uit een straat, er zijn éénrichtingsverkeer straten, en er zijn er veel en u moet natuurlijk de verkeersregels volgen.

Dankzij Majoor Ken Newman, Chairman van de Pompey Branch konden wij gebruik maken van dit hotel. Eén voorwaarde, men moest lid zijn. En lid zijnde mocht dat lid vier personen uitnodigen. Wij waren normaal met 10, dus hadden wij drie slachtoffers nodig. Roger, Jos en Chris waren de

Ieder kamer had zijn donor. Dit was mijn kamer

uitverkorenen. We hebben het ons niet beklaagd.

Prima hotel, Victoria Service Club, zeer mooie en ruime kamers, zowel de singles als de dubbel. Ons hotel was kort aan de “Marbel Arche” gelegen en dus kort aan dé wandelstraat van London. De Oxford Street. Deze straat is enkele Miles lang en heeft natuurlijk souvenirs winkeltjes waar de prijzen van het ene en het andere kunnen verschillen. Ons Lieve had dat natuurlijk opgemerkt en waren zowel de dames als mannen verwittigd. Men vindt er alle winkelketens in twee soms drievoud terug.

Chris had een lumineus idee “als we eens tot aan de Oxford Circus wandelen en dan zo naar Piccadilly Circus via de Regent Street, die loopt toch naar beneden. Zogezegd zo gedaan. Het was iets langer de verwacht. En als men dan aankomt aan het fameuze Piccadilly Circus was het een kleine ontgoocheling. Je kan het vergelijken met ons nationaal ‘Manneke Pis’ Iedereen hoopt daar een Adonis te zien in al zijn glorie, en wat staat er, een kindje dat pipi doet.

Ondertussen was het tijd om naar ons hotel terug te keren voor in te checken. Komt er een bus aan “Marbel Archer”. Dat is geluk hebben, vergeet het, geen kaarten en cash betalen lukt niet, dus geen bus. Alleen Lieve en Jos hadden nog een kaart van vorig bezoek. Geen probleem we nemen wel de Metro. Dus wij trapjes naar beneden en een kaart gekocht. OK nu nog de goede Metro en in de goede richting. Zien we staan Hyde Park Corner. Hahaa Marble Arche staat op de hoek van Hyde Park. Dus dat is de goede. Eén zaak vergeten Hyde Park heeft vier corners en natuurlijk komen wij aan de verkeerde hoek. Dus te voet gans het park door. Een flinke wandeling. Eindelijk geïnstalleerd in onze kamer en tijd voor het avondmaal.

Wie nu beweerd dat de Engelse keuken waardeloos is, heeft het helemaal fout.

Volgende dag verder ons programma afmaken. Met de metro, ditmaal de goede lijn, naar de Tower Hill, Tower of London, en via de Tower Bridge naar de andere oever van de Thames waar volgens Jacques het de moeite loonde van HMS Belfast te bezoeken.

Het was werkelijk de moeite waard. Het deed mij een beetje denken

aan het comfort dat we hadden op de Kamina gedurende onze cruise naar toenmalig Belgisch Kongo in 1960. Eén groot verschil, wij hadden een zwemdok.

Van recht naar links; Kapitein Copieters de Gibson, Chris Vandeput(lid), Johny Van Stiphout(lid), X, Nuythens(lid) en Michiels Yvan op de achtergrond
Sgt Paul Callewaert,(+)
Sgt Michel Ooms en 1Sgt Willy Van Alphen.

Dit enorme schip, de HMS Belfast lijkt verdwaald te zijn maar het ligt al vele tientallen jaren permanent aangemeerd aan de Morgan Lane.

Tegenwoordig doet de HMS Belfast dienst als museumschip, als onderdeel van het Imperial War Museum.

De HMS Belfast is een oorlogsschip van de Royal Navy welke tijdens de Tweede Wereldoorlog mee heeft gevochten tegen de Duitsers tijdens D-Day. Ook is het schip ingezet in de strijd in het poolgebied waar het wekenlang patrouilleerde in het ijzige water van het poolgebied.

In het poolgebied maakte het schip onder andere jacht op de Scharnhorst. Ook is het schip na de Tweede Wereldoorlog ingezet in de Koreaanse Oorlog, het schip maakte deel uit van de Edinburgh klasse, een soort lichte kruisers die in de jaren 30 gebouwd werden als opvolgers van de succesvolle Southampton klasse. De bouw van de HMS Belfast werd in 1936 gestart en in 1938 werd het enorme schip met vier geschutkoepels ter water gelaten door Chamberlain. De kruiser dankt zijn naam aan de hoofdstad van Noord-Ierland waarbij de letters HMS staan voor “Her Majesty’s Ship”, een verwijzing naar de Britse koningin.

Op 10 november 1939 voer de *Belfast* op een zeemijn nabij de Firth of Forth. Hierdoor brak de kiel, en raakte een ketelruimte en machine beschadigd. Hierop moest het schip tot juni 1940 uit de vaart genomen worden voor reparaties. Hierbij werd het pantser verstevigd en kreeg het schip nieuwe bewapening. De *Belfast* kreeg $5 \times 2 + 8 = 18$ Oerlikon 20 mm cannons in plaats van de Vickers en nieuwe radars en een nieuwe sonar.

In november 1942 werd de *Belfast*, die toen onder bevel stond van Frederick Parham, tot vlaggenschip van de 10th Cruiser Squadron gemaakt. Dit squadron had tot taak om de PQ-konvoeien te begeleiden op hun reis door het poolgebied richting de Sovjet-Unie. Op 26 december 1943 nam de *Belfast* deel aan de Zeeslag bij de Noordkaap, waarbij het Duitse schip de *Scharnhorst* tot zinken werd gebracht. Ze speelde hierbij een belangrijke rol door het schip per radar te schaduwen en haar positie door te geven

aan de *Duke of York*. Na het zinken van de *Scharnhorst* nam de *Belfast* enkele van de overlevende opvarenden aan boord.

Na de slag keerde ze terug naar het Verenigd Koninkrijk. Om op 30 maart 1944 haar diensten te hervatten in het poolgebied. Zo was de *Belfast* betrokken bij operatie Tungsten tegen het Duitse slagschip *Tirpitz*.

Op 8 mei 1944 voer koning George VI van het Verenigd Koninkrijk op de *Belfast* tijdens een bezoek aan de vloot die ingezet zou worden voor de landing in Normandië. De *Belfast* hoorde ook bij deze vloot als hoofdkwartier van Bombardment Force E. De *Belfast* had tot doel de

landingen door Britse en Canadese troepen te ondersteunen bij Gold en Juno Beach. Winston Churchill was aanvankelijk van plan de invasie zelf bij te wonen vanaf de *Belfast*, maar dit plan werd afgeblazen nadat generaal Dwight D. Eisenhower het afkeurde en Churchill bovendien een uitnodiging van de koning ontving. Tijdens de uiteindelijke invasie nam *Belfast* de Duitse batterijen bij Ver-sur-Mer onder vuur om zo de geallieerde soldaten dekking te geven.

De PQ-konvoeien werden door de Britten en Amerikanen georganiseerd tussen oktober 1941 en september 1942 om de Sovjet-Unie te voorzien van tanks, vliegtuigen en wapens opdat het Rode Leger deze kon inzetten tegen de Duitsers die met

operatie Barbarossa een sterke opmars maakten in Rusland. De vrachtschepen kwamen uit de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk en verzamelden zich nabij IJsland om onder begeleiding van Amerikaanse of Britse oorlogsschepen de Arctische vaarroute te volgen naar Noord-Rusland. De eindbestemming van de PQ-konvoeien waren de havens Moermansk of Archangelsk. De letters *PQ* zijn ontleend aan de initialen van Peter Quennel Russell, een officier van de Britse Admiraliteit die deze konvoeien organiseerde.

Na de landing in Normandië werd *Belfast* overgedragen aan kapitein R M Dick. Tot april 1945 werd het schip aangepast voor een missie tegen de Japanse vloot in de Grote Oceaan. Zo werd het schip geschikt gemaakt voor tropische weersomstandigheden en kreeg nieuw luchtafweergeschut. Op 17 juni 1945 voer de

Belfast uit richting Australië, alwaar het schip op 7 augustus in Sydney arriveerde. Eenmaal daar werd de *Belfast* het vlaggenschip van de 2nd Cruiser Squadron. Het plan was dat de *Belfast* deel zou nemen aan Operation Downfall, maar zover kwam het niet omdat Japan zich op 15 augustus 1945 overgaf.

Korea

HMS Belfast in Korea

Na de oorlog keerde de *Belfast* terug naar Portsmouth voor onderhoud. Daarna vertrok het schip naar Hongkong om zich aan te sluiten bij de Britse vloot aldaar. Tijdens het Amethyst Incident was *Belfast* het hoofdschip van de Britse vloot in Hong Kong. Toen de Koreaanse Oorlog uitbrak werd de *Belfast* onderdeel van de vloot van de Verenigde Naties; eerst bij Task Force 77, maar later als individueel opererend schip. In 1951 hield de *Belfast* zich vooral bezig met het patrouilleren van de kust. In september 1951 bood het schip dekking tijdens een missie om een neergestorte Mikojan-Goerevitsj MiG-15 te bergen. Op 29 juli 1952 werd de *Belfast* getroffen in een gevecht met artillerie op Wolsa-ri island. Hierbij kwam een Britse matroos van Chinese komaf om het leven. Op 27 september 1952 werd de *Belfast* afgelost door de *HMS Birmingham* en *HMS Newcastle*. Ze had op dat moment 80.000 kilometer afgelegd in het conflictgebied.

Voor zowel kinderen als volwassenen is een bezoek aan de HMS Belfast de ideale manier om de geschiedenis van het schip te leren. Het schip telt in totaal 9 dekken

waar je onder andere een kijkje kunt nemen in de slaapvertrekken waar de soldaten wekenlang dicht op elkaar zaten tijdens één van de vele missies. Of ervaar in de interactieve Operations Room hoe het was tijdens de strijd van Gun Turret.

Op de oever tal van cafés, shop winkeltjes en een restaurantje 'Café Rouge'. Zelfde keten als in Portsmouth; Een lichte

maaltijd en vervolgens met de metro naar "Coventry Garden". Na al dat wandelen was het tijd om naar het hotel te gaan met de metro.

Weer een heerlijk maaltijd. Voor sommigen nog een beetje nakaarten in de bar en dan tussen de lakens.

2de Dag:

Wekken om 07.00Hr. Voor sommigen iets later.

English Breakfast om +/- 08,00Hr. Ons vertrek naar Portsmouth was gepland om 09.00Hr. Maar weet wel, parking op 5 minuutjes lopen. Een dik half uur later kwamen ze aan. Laden en weg. Eerste kruispunt onze GSM zei naar links die van Jos zei naar rechts. Maar ditmaal was onze keus de beste en zouden we zonder problemen in Portsmouth toekomen.

Normaal overnachten wij in de Royal Maritiem Club, maar wegens volzet logeerden wij in de Holiday Inn Express. Goed hotel, goed gelegen aan de kaai en naast het shopping centrum en uitgangsbuurt. Spijtig werkte de airco niet optimaal bij Jos en Roger.

Ons verder programma, bezoek aan het Britse Royal Marines Museum en D-day Museum. Voor de meeste van ons hadden wij die twee musea al bezocht maar voor de twee nieuwkomers, Fons en Jacques was het de eerste keer. Alhoewel een museum bezoeken voor de tweede of derde keer, altijd zijn er zaken bij die mij ontvallen. Maar de parking was leeg en begonnen wij ons vragen te stellen. Een vlugge recce naar het museum tonde ons, het museum was gesloten en verhuist naar de 'Maritiem Docks en zal klaar zijn tegen 2020!!!!!!.

Dan maar naar D-day Museum. Ook dit helemaal vernieuwd, geen cinemazaal, geen diaramas, veel schermen grote en klein waar de voorbereiding en de landing uitvoerig worden uitgelegd.

De kantine werd groter, dus daar hebben wij dan maar gebruik van gemaakt om een quick lunch te nemen.

Terug naar ons hotel om ons klaar te maken voor de jaarlijkse Diner met de Parachutist Association Pompey Branch. Voorgezeten door Major General Chip Chapman, op zijn palmares te lang om optenoemen o.a. Northern Irelandkuwait, Macedoië Falklands als Commander Officer 2Para, Israël enz... (1).

Welkomingswoorden door Ken Newman, chairman van de Branch, toespraken door Roger Robert Voorzitter ANPCV Reg Leuven, Generaal van de Deutsch Fallschermjäger en Majoor General Chip Chapman.

Een afscheidsgeschenk werd door Roger en Chris afgegeven aan John Newton voor zijn jaren lange dienst en verantwoordelijk voor de goede afloop van de Airborn Forces Day South. Bedankt John.

3de Dag

Airborn Forces Day

08.00 Ontbijt

09.00 Vertrek naar de Marine basis, waar zoals de vorige jaren de jaarlijkse Airborn Forces Day plaats vond.

Controle en veiligheidsprocedure. Maar met Mike aan de poort geen probleem. Voor alle zekerheid hadden wij de wagens versiers met de Belgische kleuren en de Pegasus wimpels.

Boven links Ready voor het défilé. r rechts: Onze dames op de eerste rij
Onder: Rechts: John Newman voor de laatste maal als RSM van het défilé
Onder links: Onze voorzitter met vlag van onze Reg. Leuven en Jos met SAS vlag.

Men herkend, Edward Peeters, Jacques Lafosse en Fons Goris.

Wij hadden van Gerard Houben de speciale toelating gekregen om het vlag van de S.A.S. te tonen gedurende het défilé. Waarvoor onze dank.

Het défilé zelf verliep zeer British. Ordelijk met de muziek van de Marine. Toespraken van Major General Chip Chapman en een gebedsstonde voor de overleden parachutisten gedurende hun humanitaire missies.

Ook parachutisten in een rolstoel namen deel aan het défilé

Na het défilé tijd voor een zalige 'Pint' en een snack.

Na overleg met Ken Newton maakten wij een afspraak om samen het avondmaal te gebruiken in ons vertrouwd resto "Café Rouge". We besloten een bezoek te brengen aan de Docks.

Ook hier veranderingen. Ons eetcafeetje was gesloten. Het nieuw vliegdekschip lag voor anker om af te werken.

Om 20.00 Rv in de Café Rouge. Het werd een gezellige avond en wij waren zeer positief met het initiatief van Ken.

4.2. Toekomstige activiteiten.

4.2.1. Door de regionale Leuven of nemen er aan deel.

4.2.1.1. 26 Augustus B.B.Q. bij la section de Lille UNP Fr

Waar? Etang du Swenpleck Rue du Château de Hoflandt
59190 - HAZEBROUCK (Frankrijk°)

Vanaf 11.00uur

Menu: Côtelettes, saucisses, merguez, frites Kaas en dessert
Apero, Dranken, witte, rode, rosé, bier, koffie, waters

Prijs: 20 Euro pp

NB: Voor de hengelaars is er een vijver met vis.

Inschrijvingen via onze voorzitter voor 5 augustus.

4.2.1.2. 8 September NATO – OTAN plechtigheid te Frethun (Fr)

Voor deze plechtigheid waaraan wij verleden jaar hebben deel genomen hebben wij nog geen programma gekregen.

4.2.1.3. 23 September Sint Michael te Rijsel (Lille Fr).

Waar? Salon PICA VET, Domaine des Charmes, Rue de Sports
59810 - LESQUIN (Frankrijk)

Vanaf : 12.00uur

Menu : Apero, Filet de Canard, Pièce de Beuf, kaas, dessert en koffie
Aangepaste wijnen en waters.

Prijs: 40 Euro pp

Inschrijvingen via onze voorzitter voor 2 September.

4.2.1.4. 29 September Sint Michael te Parijs (Fr).

Hier ontbreken ook inlichtingen.

Normaal R.V. te Rijsel om 05.30 Kazerne Kleber
Rue du Pont Neuf Lille (Fr)

4.2.1.5. 20 Oktober Sint Michael te Brussel door de Nat. A.N.P.C.V.

De regionalen Antwerpen, Brussel en Leuven nemen deel aan de organisatie.

Onze vrienden van de Pompey Branch Portsmouth zullen aanwezig zijn. Een gelegenheid om deze oud paratroopers is terug te zien.

4.2.1.6. 25 November RED & BLACK DRAGON MARS.

HELPERS GEVRAAGD

4.2.1.7. Mosselvestijn

20 Oktober 2018

Mosselvestijn

waar: Kwartier de Hemtinne
Hertogstraat, 184 3001 te Heverlee (Leuven)

Tijd: vanaf 12.00 uur tot 19.00 uur
Prijs: We houden de prijs van 2017
18 Euro voor Mosselen en friet
12 Euro voor koninginhapje met frietjes

Inschrijving & Betaling!

- ofwel storten op rekening 001-0893799-20 van ANPCV Leuven met de vermelding aantal pers mosselen en/of aantal pers Koninginhapje + merk wagen met nummerplaat.
- ofwel bij iemand van het bestuur.
- **Inschrijven voor 15 Oktober zie laatste blz!!!!**

**Wij dienen ons te houden aan de militaire veiligheidsvoorschriften dus
Inschrijven op voorhand verplicht, anders krijg je geen toegang tot het kwartier**

4.2.2. Door andere regionale.

4.2.2.1. B.B.Q regionale Brabant

4.2.2.2. 9 September Plaine Sapin

Programma: 10.00hr	Inplaatsstelling
10.15hr	Start plechtigheid
10.20hr	Standard vooruit
10.25hr	Plechtigheid
10.30hr	Homélie
11.00hr	Vertrek naar zaal Burette Rue du Pays de Roy, 27 Somme-Leuze
12.00hr	Aperitief gevolgd door buffet
Deelname in de kosten: 42€ pp all-in	

4.2.3. Door de nationale.

4.2.3.1. Sprongdagen. (*)

21 Sept (alternatieve dag 1).

12 Oktober (alternatieve dag 2)

4.2.3.2. Klimdagen. (*)

27 September

(*) **Wenst u deel te nemen contacteer onze secretaris Jos Aerts, indien met verlof de voorzitter; Roger ROBERT.**

Nota van de redactie.

Zoals onze voorzitter in zijn “woord van de voorzitter” vermeldde, is deze trimester zwaar geweest aan deelnamen aan verscheidene activiteiten. Daarom heb ik beslist de rapporten van:

Overgang Licht Brigade naar Special Operation Regiment,
Ons bezoek aan Fromelles
Onze deelname aan 21 Juli

in ons volgend tijdschrift te laten verschijnen.
Bedankt voor Uw begrip

Chris

UW RUG, ONS COMFORT

RUGVRIENDELIJKE PRODUCTEN

OP MAAT VAN UW RUG

GEZOND ZITTEN

GEZOND SLAPEN

ADVIES DOOR SPECIALISTEN

GEZOND WERKEN

SIT & SLEEP ANTWERPEN

Ernest Van Dijckkaal 1 · 2000 ANTWERPEN
T 03 289 68 81
antwerpen@sit-and-sleep.be

SIT & SLEEP LEUVEN

Tervuursevest 30 · 3000 LEUVEN
T 016 29 45 63
leuven@sit-and-sleep.be

SIT & SLEEP HASSELT

Genkersteenweg 299 · 3500 HASSELT
T 011 76 54 76
hasselt@sit-and-sleep.be

5. Boetiek

Boek van ons lid Stephane Stainlet

Het boek telt 120 bladzijden en heeft een formaat van 24 x 24 cm. De oplage is beperkt tot 300 genummerde en gesigeneerde exemplaren!

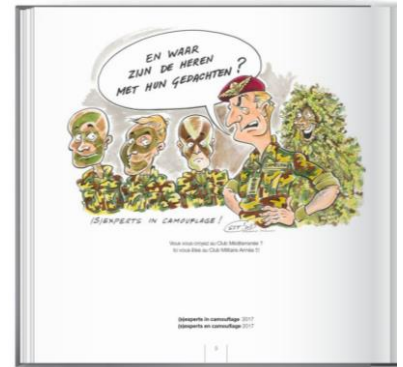
Aan de ene zijde ontdek je zijn creatief werk rond het thema van de Noord-Amerikaanse autochtone volkeren. Draai je het boek dan om kan je heel wat afbeeldingen vinden van recent en ouder grafisch werk zoals karikaturen, cartoons en illustraties.

De voorziene verkoopprijs bedraagt 30 euro.

Mag ik u vriendelijk vragen om dit bedrag over te schrijven op rekening-nummer: BE 15 9731 4873 9430

Dit met vermelding van de referentie: boek SstArt , samen met uw naam en adres.

Items.

Vlinder Wing
Wijnrood
17 Euro

Cdo Dolk
Groen
23 Euro

Pegasusknopen
Groot 2,25 Euro Klein: 2 Euro

Das 15Euro

Badge 10 Euro

40jaar 30 Euro

U.E.P.
Pin 3 Euro
Badge 4 Euro

Kleur Dessert M – XXL
15 Euro
Met badge **zonder Leuven**

Bestellingen en/of inlichtingen bij onze secretaris Jos AERTS

komaan!

een leven vol sport,
durf,
geestdrift,
wacht u
bij ons in het
regiment...

M.N.

A.N.P.C.V.

Asbl **Amicale Nationale Para-Commando Vriendenkring** Vzw
Rue du Châtelain 46 - Kasteleinstraat 46 – Bruxelles 1050 Brussel
Tel: 02.649.30.27 Banque: KBC: BE56 7360 3194 4588: Bankrekening.

Wij eerbiedigen uw persoonlijke gegevens

Geachte leden,

De 25 mei 2018 is de inwerkingtreding datum van de nieuwe Europese privacyregeling - “General Data Protection Regulation” (GPDR). Deze regeling heeft als doel beter de persoonlijke gegevens van de Europese burgers te beschermen.

De Amicale Nationale Para-Commando Vriendenkring VZW (ANPCV) treft serieus deze nieuwe maatregelen aan. Wanneer u lid van ANPCV wordt zijn uw persoonlijke toetredingsinformaties (naam, voornaam, adres, n° tel., email...) in de leden lijst van uw regionale hernomen. De regionalen delen ze mee aan de nationaal. Deze gegevens worden op dit niveau gebruikt om de leden te beheren, de post (tijdschriften) te verzenden, lijsten voor Defensie op te stellen (jaarlijks dossier voor de steun van de patriottische verenigingen door Defensie), toegang tot de militaire kwartiers, deelname aan de nationale defilé, bepaalde plechtigheden, registratie in het Belgische Staatsblad van de bestuurders enz.)

ANPCV verbindt zich ertoe om u mede te delen in alle transparantie wat het gebruik van deze persoonlijke gegevens betreft en die te raadplegen zijn in uw regionale waar wij bevestigen dat zij eveneens vertrouwelijk blijven, overeenkomstig met de regeling die daaromtrent door het uitvoerende comité wordt vastgesteld.

Als u het wenselijk acht dat uw gegevens worden herzien of uitgewist worden, (in dit geval niet meer lid zijn) verwittigt uw regionale zo snel mogelijk.

=====

Inschrijvingsformulier Mosselvestijn

Naam & Voornaam	Merk Wagen nummerplaat	Rijkstegister	Identiteitskaart	Mossellen	Koninging hapje

Wacht niet tot de laatste dag om u in te schrijven a.u.b.